

Αγαπητή Ευγενία, χαίρε. Διεξήλθα το βιβλίο σου - αν μπορώ να χρησιμοποιήσω αυτή την λέξη αφού κυριολεκτικά το ΡΟΥΦΗΞΑ. Και μόνο που βγήκε και υπάρχει ένα τέτοιο βιβλίο (άσχετα από το πόσοι θα το δουν κι από το άλλοι πόσοι θα το διαβάσουν) κάνει καλό. Για σένα είναι κάτι πολύ σπουδαίο, θα το αποκαλούσα Η ΔΙΑΘΗΚΗ ΣΟΥ. Για την κοινωνία μας ένα σπουδαίο ντοκουμέντο για τους δύσκολους και πολλές φορές αδιέξοδους δρόμους που ακολούθησαν οι Ελληνίδες εργαζόμενες, διανοούμενες, διαζευγμένες και μητέρες γυναίκες στην στρατηγική τους για επιβίωση, στα χρόνια 1960-2010-. Δεν είναι μόνο ένα κόσμημα (άθλος του Νίκου!) από εκδοτική πλευρά, δεν δίνει μόνο με τεράστια σαφήνεια τη σκέψη σου και τους προβληματισμούς σου πάνω στο σινεμά, την υποκριτική και την διδασκαλία της είναι και βαθιά συγκινητικό και ανθρώπινο, με την λιτή και δωρική εξομολόγησή σου σε κεφάλαια όπως 'Κα', "Το έμφραγμα", "Από τη σκοτεινή πλευρά της σελήνης", και "Γιατί, παιδί μου;". Δεν ήξερα ότι είχες περάσει τόσα και συγκινήθηκα πολύ. Και όλα αυτά προς επίρρωσιν των θεωρητικών σου θέσεων, που θα 'ταν ξερές και εγκεφαλικές χωρίς αυτά τα κύματα ζωής που τις συνοδεύουν, τα οποία πάλι - κύματα ζωής- σε μια συνήθη αυτοβιογραφία δεν ξέρω αν (περισσότερο αναπτυγμένα) δεν έχαναν τη μεστότητά τους. Έχει αποχρώντα λόγο έκδοσης το notebook σου αφού, σαν εγχείρημα, επικυρώνει με τον καλύτερο τρόπο την ρήση του Παύλου Βαλερύ : "Στο βάθος κάθε θεωρίας υπάρχει ένα καλά φροντισμένο απόσπασμα αυτοβιογραφίας". Συγχαρητήρια. Ευχαριστίες για τα καλά σου λόγια για μένα -, έκανες πολύ καλή επιλογή της μέχρι τώρα "εργογραφίας" μου. Αν θες να δεις κλιπάκια από έξη μου επιλεγμένες ταινίες στο you tube πληκτρολόγησε takisspetsiotis - ακριβώς έτσι, κολλητά γράμματα, και θα βγούνε.

Τάκης Σπετσιώτης. Με αγάπη.